

Jíst či nejíst?

Míříme do nového věku, ve kterém budou lidé budovat lepší život, nebo překročíme hranici únosnosti a přijde spravedlivé vypořádání s parazitujícím obyvatelstvem této planety?

Dějiny nám ukazují oba možné směry.

Zatím se z vykopávek dozvídáme o vysoké vyspělých civilizacích, žijících na této planetě, které se vždy po určité době dostaly do sebezníčovajícího stádia. Na druhou stranu je vidět a cítit pomocnou ruku vyspělých civilizací, které se nás trpělivě snaží usměrnit, abychom sebe a tento svět nezničili.

Všeobecný kreténismus vládnoucích struktur celého světa a obzvlášť u nás je potřeba léčit. Naše děti se rodí do světa, v němž nevidí žádný smysl žít, a tak se rozmáhá přežírání, utápění se v alkoholu, drogách a útěk do jiné reality při hraní počítačových her. Dalo by se říci, že tento stav je zoufalý, ale myslím si, že všechno špatné je pro něco dobré. Tak jako otcovo despotické chování mi ukázalo, jakým nechci být, tak i chování našich politiků vzbuzuje u naprosté většiny obyvatel odpor a zoufalou touhu po lepším světě. Je jen otázkou času, kdy zapomeneme na svou malost a vykonáme velké dílo. Posadit naše politiky a bankéře do vězení, kde by se mohli léčit ze závislosti na moci, korupci, okrádání a devastaci morální a materiální úrovně obyvatel této země, jak to mírovou cestou dokázali obyvatelé Islandu, je velkou výzvou.

Lidstvo vede na cestě nepochopení božích záměrů, kdy nám byly svěřeny vlastnosti a možnosti, které se naprosto vymykají chápání většiny obyvatelstva.

Protože se stále znovu a znovu setkávám s lidmi, kteří jsou nemocní a tisíce mi jich prošlo rukama, vyvstává přede mnou neustále otázka, proč, čím vyspělejší je civilizace, tím je také nemocnější.

Všechno je o energiích, které v sobě i kolem sebe vytváříme. Je nemožné, aby člověk žijící ve zlobě, strachu, závisti, žárlivosti, agresi a nenávisti přinášel sobě nebo svému okolí něco pozitivního, ledaže by ukazoval, jak to nemá být.

Prošel jsem v životě mnoha zkouškami, mnohokrát jsem byl na samém dně, dvanáct let jsem se nemohl stýkat se svým synem kvůli zmanipulovanému rozsudku komunistického režimu, několikrát jsem přišel o veškerý majetek, v sedmdesáti letech jsem měl mozkovou příhodu, po které jsem špatně mluvil, zmáhala mě obrovská únava, jednou jsem málem přišel o nohu, když mi roztržený rozbrušovací kotouč uřízl šlachy nad kolenem a po lékařském ošetření jsem měl tak utěsněnou nohu v sádře, že mi přestala proudit v žilách krev a odumřely v ní chlopně. Už 20 let se snažím dát nohu do pořádku. Tenkrát jen stačilo, kdyby mne lékaři vyslechli a neřikali, že jsem mladý a musím nějakou tu bolest vydržet. Teprve modrá noha třetí den je přesvědčila, že si nevymýšlím. Oteklá noha mi však každý den připomíná, že jsem se měl postavit za svoje práva a trvat na nápravě.

Chci jen ukázat těm, kteří jsou zoufalí z nynějšího stavu, že jediná cesta, jak z toho ven, je žít pro **cestu**. Cestu tvoření a hledání smysluplnosti bytí v tomto nádherném světě.

Dlouholeté duševní strádání mne přivedlo až na duchovní cestu, a ta je tím, co naplňuje mou touhu po lásce, tvoření a radosti. Je pravda, že na této cestě přichází i nepochopení ze strany jak rodiny, tak přátel, kteří vstoupili do mého života. Někteří jsou ochotni naslouchat, jiní ne. Přestal jsem to řešit, je to věc každého jednotlivce. Svou cestu a svou práci jsem si zvolil a jsem si vědom, že mohu být jen příkladem pro ostatní, kteří nahlédnou do mé životní pouti, skládající se jak z chyb a proher, tak z velkých úspěchů.

Jedině pracovat na sobě je to nejdůležitější. Pokud chci ovlivnit tento svět, musí má cesta směřovat k vysokým vibracím, kam lze dospět jen s čistým srdcem, láskyplným záměrem a jasnou myslí. Já si vybral to první. A co vy? Povezete se, nebo zaberete za veslo a společně ukážeme cestu, že tvořit a vzájemně si pomáhat má smysl?

Na mé životní pouti přicházela různá období, kterými jsem musel projít, abych něco poznal a vyvodil z toho závěry. V době dospívání mi nedělalo problém sníst k svačině 12 rohlíků, půl šišky salámu a zapít to litrem mléka. K obědu následovaly dva talíře polévky a 25 knedlíků jako

příloha k masu a omáčce. Doma půl pekáče buchty na svačinu a pořádná porce večere. To vše při výšce 182 cm a váze 72 kg. Postupem času však přicházely stále větší a větší zdravotní problémy, dokud mi nedošlo, že jejich hlavní příčinou je jídlo.

Ve svých téměř šedesáti letech se cítím ve výborné kondici a téměř nemarodím.

Když jsem se však dozvěděl o „Božské výživě“, tedy stravování se pránou čili energií, měl jsem a stále mám nutkání vydat se touto cestou. Přčetl jsem a postupně vstřebával informace z knih od Jasmuheen „Božská výživa“ a „Strava Bohů“.

Následovala nabídka od přátel z Pisku setkat se s Brethariánem OMSOU a dále domluva přednášek, které se budou konat v říjnu v Hradci Králové, Praze a Táboře. Co se z toho všeho vyklubalo a kam mě to zavede, to zatím nevím. Vím naprosto přesně je, že mne tato cesta velice láká. Nemuset vařit, nakupovat, umývat nádobí, atd. Vše, co s přípravou jídla souvisí, by mi přineslo spoustu volného času, který bych mohl investovat do sebevzdělávání a pomoci ostatním. Možnost rozvíjet léčitelské schopnosti, pracovat s energiemi a mnoho dalších zajímavých činností je pro mne velké lákadlo.

Využití prány jako zdroje potravy, která by udržovala lidské bytosti při životě a v plné vitalitě vysoko za hranicemi dnešního běžného života, by mohlo přivést tento svět do zlatého věku. Skončila by honba za penězi. Podstatná část světa dře do úmoru, aby nasýtila hladové krky své rodiny. Skončila by manipulace s lidmi. Lidé by se osvobodili od závislosti na jídle.

Stravovat se energií přináší obrovskou svobodu. Skončilo by drancování Země. Zemědělská půda by mohla být osázena životodárnou vegetací a celý svět by byl jedna rajská zahrada. Skončilo by nesmyslné převážení zeleniny, ovoce, masa, obilnin a potravinových výrobků mnohdy stovky až tisíce kilometrů daleko sem a tam.

Lidé by přestali marodit a lékaři by se konečně začali zabývat prevencí a osvětou. Skončila by výroba umělých hnojiv a chemických léků. Není to krásná vize? Užasné však je, že toto všechno máme na dosah ruky.

Na internetu jsem sledoval vystoupení člověka, který už 20 let neúnavně bojuje proti zloči-

necké organizaci, která tahá za nitky světového dění. Tím člověkem je Dr. Rath, německý lékař, který uvádí: jistě málokdo ví, že nacističtí zločinci, vlastníci celosvětové farmaceutický průmysl, se téměř před 100 lety dohodli, že skrze nemocnost lidí ovládnou svět, dostanou lidstvo do područí, a tak si budou moci s každým dělat, co chtějí. A tak je vývoj a výroba chemických léků postavena tak, aby měly co nejvíce vedlejších účinků a člověk tak potřeboval další a další léky. Reklamy nás neustále masírují, co všechno musíme užívat, jinak určitě nepřežijeme. Záměrně se potlačuje povědomí o bylinkách a původních „babských“ receptech a nakonec se hlásá, že jsou byliny škodlivé. Dnes mají „Rockefellerové a Rothschildové“ pevně v rukou celosvětové otěže chemického průmyslu.

Proč mají chemické léky 1000% rabatu?

Proč je chemoterapie tak skvělý byznys?

Neustálým vyvoláváním strachu a neustálým zdražováním léků tito zločinci se snaží dostat celý svět do krize, tedy do pasti, ze které už nebude úniku. Až bude každý člověk zadlužený až po uši, komu asi bude dlužit a komu bude muset sloužit? Na to si odpovězte sami. Pořád je ještě čas s tím něco udělat.

Jednou z cest je pránické stravování. Možnost sebezdravování, možnost mimosmyslové komunikace na jakékoli vzdálenosti, vidění aury, tedy energii v barvách, možnost myšlenkovým programováním přetvářet své tělo tak, jak potřebuji, čerpat informace přímo ze Zdroje ... to je jen malý výčet výhod pránického stravování.

Více o tom se však dozvíte na přednáškách s rakouským Brethariánem Omsou.

Rozhovor s Omsou, Brethariánem, který je již 15 let převážně na pránické stravě. Setkání se uskutečnilo 6. 7. 2012 rakouském Gmündu.

„Co tě přivedlo k rozhodnutí stát se Brethariánem?

Nejdůležitější bylo najít svobodu. Všechno a všude moci dělat bez omezení. Svoboda a láska je v životě to nejdůležitější. Moci být spojen se svým teplem a energií, nemuset být omezen prací a nutností vydělávat peníze na živobytí.

Co se stalo ještě předtím?

Jaký byl první impulz?

22. 6. 1985 tragicky zahynula při výstupu v Alpách moje matka. Do té doby jsem vyrůstal jen s ní, bez otce. Zůstal jsem úplně sám a bez práce. Otce jsem vyhledal až po její smrti ve svých 24 letech. Matka zahynula, když mi bylo 19. Tehdy jsem spadl do obrovské duchovní jámy.

Moje matka byla prostá žena, pracovala v zemědělství, uklízela na místním úřadě, ale byla velmi úzce spjata s přírodou. Naučila mě, abych

vždy vydával jen tolik, kolik musím, abych nikdy nedělal dluhy. Ukazovala a učila mě poznávat rostliny, byliny a viděla v nich zázrak stvoření. Byla velmi autentická, hluboce věřící, velmi silná žena. To, že zůstala se mnou sama, pro ni nebyl žádný problém. Obdivovala technické vynálezy, ale nejvíce milovala přírodu. Učila mě, že důležité je bytí, jednoduché bytí a láska srdce. Člověk se v životě setká se spoustou složitých věcí, které musí zvládnout. Když je zjednoduší, vždy se objeví cesta, jak je řešit.

Potom vyvstala otázka, co budu dělat. Začal jsem sportovat, hrát šachy, zajímat se o Bachovu květovou terapii, užívat Bachovy květové esence. Díky Bachově květové terapii jsem si našel práci a začal pracovat jako truhlář. Od r. 1990 jsem potom pracoval u rakouských drah. Tehdy jsem se také stal vegetariánem. Otevřela se mi duchovní cesta, cvičil jsem jógu, shia-tsu, hodně jsem meditoval a to vše vedlo k postupnému přechodu na pránickou stravu.

Můžeš říct něco o setkání s Jasmuheen?

Setkal jsem se s ní jedním malém městě u Bregenze na pomezí Německa a Švýcarska v roce 2006. Přečetl jsem její knihy, ale potom jsem šel vlastní cestou. Brethariánství jsem se naučil sám.

Jak probíhal přechod z jídla na pránickou stravu?

V roce 1998 se mi dostaly do ruky knihy od Jasmuheen, které jsem přečetl, domluvil jsem se se svým osobním andělem a bylo mi řečeno, že na pránickou stravu mohu přejít až tehdy, když dostanu tři týdny dovolené. Do té doby jsem měl vždy maximálně pouze dva týdny. Zanedlouho jsem opravdu dostal 3 týdny dovolené a ty mi stačily pro přechod na pránickou výživu. Tři týdny jsem pobýval v přírodě a spal jen 2 hodiny denně.

Piješ?

Pokud pobývám ve městě nebo pracuji s lidmi, potřebuji víc pit. Piji vodu a bylinkové čaje. Setkávám-li se a pracuji-li s lidmi, kteří jsou tzv. spřízněné duše, stačí mi vypít tři doušky.

Pokud ale udělám například 3 osvobozující rituály, je to jako bych 12 hodin pracoval: hodně energeticky a emocionálně náročné. Sjednotím se s lidmi, jsem součástí kruhu a cítím jejich prožitky.

Jak vypadá tvůj den?

Ráno hodinu medituji, někdy až tři hodiny. Z meditace vzejde vše, co budu ten den dělat. Pracovat na zahradě, v domě, domluvat rozhovory, procházky v přírodě apod. Jógu už necvičím, pouze ukazuji, předvádím. Svými terapiemi zavírám lidem emocionální jizvy a pak se uzdraví i tělo. Po přechodu na pránickou stravu jsem pracoval ještě 10 měsíců u rakouských drah jako vedoucí posunu a potom jsem dal výpověď. Vegetariánem

se stal 1990. Mohl bych žít jenom sám pro sebe, ale považuji za důležité žít s lidmi a otevírat jim srdce.

Jak jsi na tom po zdravotní stránce?

Zdravotní problémy jsem nikdy neměl, i když jsem byl jako dítě poněkud slabší. Ve škole jsem zameškal například jen 9 hodin za školní rok.

Nejíš opravdu nic?

Piji bylinkové čaje, vodu, jednou až dvakrát denně polévkový vývar, půl šálku, trochu ovesného mléka. Je to o vnitřním nastavení. Jím také plody

Již 15. rokem bez jídla! Bretharián

Walter "OMSA" Rohmoser

(Známý z filmu "Na počátku bylo Světlo")

Diskuzní přednášky spojené s meditací
s českým překladem pořádané:

Hradec Králové 18. 10. 2012 v 18,00 hod.

Adalbertinum, Československé armády 300/22

Prodej vstupenek: Informační centra Hradec Králové

Gočárova 125, tel: 495 534 482

Velké náměstí, tel: 495 580 492

Centrum detoxikační medicíny (F. Kouba)

Malé Náměstí 129, tel: 608 809 260

Tábor 26. 10. 2012 v 19,00 hod.

Divadlo Oskara Nedbala Divadlní 218

Prodej vstupenek: pokladna divadla, tel: 381 254 070

Praha 27. 10. 2012 v 16,00 hod.

Kongresový sál Hotel Duo, Teplická 492, Praha 9

Prodej vstupenek: Regenerační centrum AVASA

Křížkova 388/19, Praha 8 Karlín, tel: 734 384 673

ze zahrady. Pokud pobývám ve městě, je emocionální tělo více zatěžované a potřebuje chuť (kari, stévie sladká). Jde spíš o emocionální výživu. Jsem-li v přírodě, nepotřebuji skoro nic.

Žiješ sám?

Mám přítelkyni Barbaru, je od dětství vegetariánka, jí velmi málo. Postupně a pomalu přechází na pránickou stravu. S mým způsobem stravování nemá emocionální konflikt. Jinak obecně bývá trochu problém čelit tlaku okolí. Člověk by měl jíst jako vegetarián, a pak není podstatné, jestli jí pránický nebo ne. V dalších fázích tohoto způsobu stravování dochází postupně ke zjemňování. Následně se pije jen voda, potom se nepije a potom se nedýchá.

Ve srovnání s ostatními lidmi se necítím být lepší, ale jemnější.

„Jen Bůh je dobrý a my všichni se zjemňujeme.“

Za Omsu a přátele, se kterými jsme si povídali o možnostech žít jen z energie, přináším pozdrav všem čtenářům časopisu Nová Regena. Váš František Kouba.

Název článku
Jíst či nejíst?

Auto článku
František
Kouba
frantisekkouba@seznam.cz
a www.detox-
medicina.cz

Fotografie
dreamstime,
pixmac
a Marie-Lan
Nguyen(zdroj
Wikipedia)